

Зименъ день

Отъ горе небосклона,
Съ цвѣтъ оловенъ увисналъ
И всичко е подтисналъ,
Мжчителенъ катъ стона,
Отъ горе небосклона.

А въ парка оголѣли,
Заглъхналъ въ тишината,
Дѣ върше и стъблата
Сж вечъ въ покривки бѣли,
Въвъ парка оголели,

Едни борики само
Сж свежи и зелени.
И сякашъ че засмѣни
Въ снѣга се мѣркатъ тамо
Едни борики само;

Но свежда имъ стъблата
Надъ теснитѣ пжтеки
Сѣнгътъ натрупанъ леки,
Тѣй както менъ тжгата,
Угжда имъ стъблата!...